

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN J. OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Davant les dificultats

Dificultats i problemes no ens en falten. La pregunta és com reaccionem davant aquestes dificultats. Ens pot ajudar la paràbola següent a saber situar-nos amb pau i sense amargar davant els problemes que ens sorgeixen diàriament.

Una filla es queixava al seu pare sobre la seva vida i com les coses li resultaven tan difícils. No sabia com fer-ho per seguir endavant i creia que es donaria per vençuda. Estava cansada de lluitar. Semblava que quan solucionava un problema, n'apareixia un altre. El pare, un xef de cuina, la va portar al lloc on treballava. Allà va omplir tres olles amb aigua i les va posar al foc fort. Aviat l'aigua de les tres olles arrencà el bull. En una hi va tirar pastanagues, en una altra va posar-hi ous i en l'última grans de cafè. Les va deixar bullir sense dir res. La filla va esperar impacientment, preguntant-se què devia estar fent el seu pare.

Als vint minuts el pare va apagar el foc. Va treure les pastanagues i les va posar en un bol. Va treure els ous i els va posar en un altre bol. I va colar el cafè en un tercer bol. Mirant la seva filla, li va dir: «Estimada, què veus?». «Pastanagues», va respondre ella.

La va fer acostar i li va demanar que toqués les pastanagues. Ella ho va fer i va notar que estaven toves. Després li va demanar que prengués un ou i el trenqués. Després de treure-li la closca, va observar l'ou dur. Després li va demanar que tastés el cafè. Ella va somriure mentre gaudia del seu deliciós aroma. Humilment, la filla va preguntar: «Què significa això, pare?»

Ell li va explicar que els tres elements s'havien enfrontat a la mateixa adversitat, l'aigua bullint, però havien reaccionat de manera diferent. La pastanaga va arribar a l'aigua forta, dura. Però després de passar per l'aigua bullint s'havia tornat dèbil, fàcil de desfer. L'ou havia arribat a l'aigua fràgil. La closca fina protegia l'interior líquid. Però després d'estar en aigua bullint, l'interior s'havia endurit. Els grans de cafè, però, eren únics. Després d'estar en aigua bullint, havien canviat l'aigua: «Quin ets tu?», va preguntar a la seva filla. Quan els problemes truquen a la porta, com reaccions? Ets una pastanaga, un ou o un gra de cafè?

I tu, ets una pastanaga que sembla forta però que, quan l'adversitat i el dolor et toquen, et tornes feble i perds la teva fortalesa? Ets un ou, que comença amb un cor mal-leable —tenies un esperit fluid—, però després d'una mort, una separació, un divorci o un acomiadament t'has tornat dur i rígid, ets amargat i aspre, amb un esperit, un cor endurit? O ets com un gra de cafè? El cafè canvia l'aigua bullent, l'element que li causa dolor. Quan l'aigua arriba al punt d'ebullició, el cafè assoleix el millor gust. Si ets com el gra de cafè, quan les coses es posen pitjor tu reaccions millor i fas que les coses al teu voltant millorin.

Desitjo de tot cor que sapiguem acceptar amb pau les dificultats i donar el millor de nosaltres mateixos. Ho aconseguirem si sabem unir-nos a la creu de Crist. Ell, enmig del gran dolor que patia, va saber perdonar i estimar tothom, fins i tot els seus enemics.

ENTREVISTA

Servir l'Església

MONTSERRAT GIBERT

Fa uns dies coneixíem el testimoni d'en Pere Pardo, que s'està preparant per esdevenir diaca permanent. Si ell ha pogut fer aquest pas, per això, és perquè la seva esposa hi ha donat el vistiplau, ja que és una condició fonamental per poder arribar al diaconat. «Vaig dir que sí perquè així ho vaig sentir a dins meu, i com a continuïtat del meu compromís de fer camí al costat del meu espòs», afirma la Montserrat Gibert, esposa d'en Pere, que no amaga els dubtes que se li van generar, perquè no sabia què suposava aquesta vocació ni tampoc com els afectaria «com a parella i com a pares».

El teu, és un gest de generositat i d'estimació a l'espòs i a l'Església...

Amb sinceritat: ni m'ho he plantejat. El fet de donar el vistiplau l'he viscut amb naturalitat, com un gest d'amor coherent envers el meu compromís matrimonial amb en Pere, i també com una manera, potser no tan visible, de servir l'Església. Algú s'ha d'encarregar de la intenció, no?

La dona del diaca també rep una preparació?

D'alguna manera, et vas preparant. Les dones participem en les trobades dels aspirants al diaconat que fem cada mes al Seminari de Barcelona. Anar-hi m'ajuda molt a sentir-me acompanyada i a poder-hi compartir il·lusions, experiències, inquietuds i, per què no, algun dubte amb les altres dones.

A casa esteu contents que aviat tindreu un diaca permanent?

Ningú de casa s'ha plantejat si està content o no. Després del primer moment de sorpresa per part dels nostres fills, ara ja forma part del nostre futur comú de família. A casa sempre donarem suport a qualsevol decisió que prenguem en el nostre camí. El més important per a tots és que cadascú segueixi el camí al qual s'ha sentit cridat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Sóc aquí

Celebració del sagrament de la confirmació. Els confirmands són vint-i-sis, la majoria joves entorn dels divuit anys i alguns adults. En la presentació al senyor bisbe que presideix, després d'escoltar cadascú el seu nom, responen amb un sonor: «Sóc aquí.»

Els seus catequistes els han explicat que el sagrament de la confirmació, amb el baptisme i l'eucaristia, són els sagraments de la iniciació, els fonaments de la vida cristiana. Que la confirmació completa l'itinerari iniciat amb el baptisme —moment d'incorporació a la colla de Jesús, l'Església— i és signe de creixement i aprofundiment de la gràcia baptismal, enfortint la vinculació amb l'Església. Coneixen el significat dels diversos moments de la celebració: que amb la imposició de les mans es rep el do de l'Esperit; que el signe de la unció imprimeix el segell espiritual de qui ha participat en la plenitud de la seva força i, enfortit el vincle amb l'Església, es compromet a viure i testimoniar la fe, a treballar perquè el missatge de Crist sigui conegut, a donar testimoni de fe, testimoni de Crist, amb les paraules i les obres.

En el manifest que un d'ells ha llegit en nom de tots es constata el treball

i la pregària de cadascú i del grup: les sessions de catequesi, els recessos, l'acompanyament personalitzat... «Ha estat l'oportunitat de plantejar-me seriosament el fet de seguir el camí de Jesús. De preguntar-me si el volia seguir, el què implica i en què consisteix [...]. Ha millorat la meua pregària i la meua relació amb Jesús s'ha fet més propera, tot i que em costa trobar temps per pregar i que em segueix costant de concentrar-me. He descobert que és en la mateixa vida, en els esdeveniments i relacions, on trobem Déu, que ens crida i convida a respondre [...]. Vull seguir el camí que Jesús ens proposa, vull intentar aplicar els seus ensenyaments en el meu dia a dia. He pogut observar que donar fa més feliç que rebre [...]. Crec que Déu és darrera de tot i ens acompanya, ens ajuda a prendre decisions, tot i que no ens estalvia allò que ens toca de fer a nosaltres.

»Rebre el sagrament de la confirmació no és una fi, sinó una fita important per seguir avançant en el camí de la vida des de la fe». Vint-i-sis «sóc aquí» ho feien seu. «Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20,22).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

Leer -nutrir el espíritu- trae felicidad

Analistas de la Universidad de Roma III han entrevistado a 1.100 personas. Usaron los índices de **medición de felicidad** de Veenhoven y las **escalas** de Diener para registrar el grado de **satisfacción** en la vida. Resultó que:

1. «La lectura nos puede indicar la manera de ser **felices**.
2. La lectura estimula para saber **afroantar** mejor la vida.
3. La lectura ayuda a estar más **satisfechos** que los no lectores.
4. La lectura nos hace menos **agresivos** y más **optimistas**.
5. La lectura **enriquece** con los **testimonios** y **experiencias**, que **no** se traducen en beneficios **económicos** pero sí que:

6. Nutren el **espíritu**, tan necesario como lo es alimentar el **cuerpo**.»

H. Hesse escribió: «Ha habido **campesinas** que, conociendo sólo la **Biblia**, han leído y extraído de ella más **ciencia, consuelo, sentido** de la vida y **alegría** que jamás pueda sacar un multimillonario en...»

La lectura nos posibilita conocer, comprender y vivir... lo que otros han vivido, experimentado, sufrido, vencido y superado...

Mateo, Marcos, Lucas y Juan escribieron en cuatro **evangelios** la vida de **Jesús**, que ha sido y es el **alimento-espiritual-vital**, desde hace dos mil años, para poder vivir la **felicidad** ya en la **tierra** y la consecución de la **felicidad plena** prometida en el **cielo**.

Lectures missa diària i santoral

22. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [1Pe 5,1-4 / SI 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / SI 49 / Mt 23,1-12]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / SI 30 / Mt 20,17-28]. Sant Modest (s. v), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / SI 1 / Lc 16,19-31]. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / SI 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfirí (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / SI 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ † Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a set.) [Ex 3,1-8a.13-15 / SI 102 / 1Co 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.

DIUMENGE II DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència». Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge». Abram preguntà: «¿Quina garantia me'n doneu, Senyor?». Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí». Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits.

Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.»

Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meva vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: «Busqueu la meva presència.» R.

Arribar davant vostre és el que vull; / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruité en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,20-4,1) (Versió abreujada)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers.

Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem.

Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu fill, el meu elegit; escolteu-lo». Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol.

Els guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

Lectura del libro del Génesis (Gn 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia.»

Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. Después le dijo: «Yo soy el Señor que te saqué de Ur de los Caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?»

Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón». Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres y Abrán los espantaba.

Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán y un terror intenso y oscuro cayó sobre él.

El sol se puso y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor concertó alianza con Abrán en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al Gran Río Éufrates.»

Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oígo en mi corazón: «Buscad mi rostro» / Tu rostro buscaré, Señor. R.

No me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio; no me deseches. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,20-4,1) (Versión abreviada)

Hermanos: Nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: El Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérsele todo.

Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor.

De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisès y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que él iba a consumir en Jerusalén.

Pedro y sus compañeros se caían de sueño, pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él.

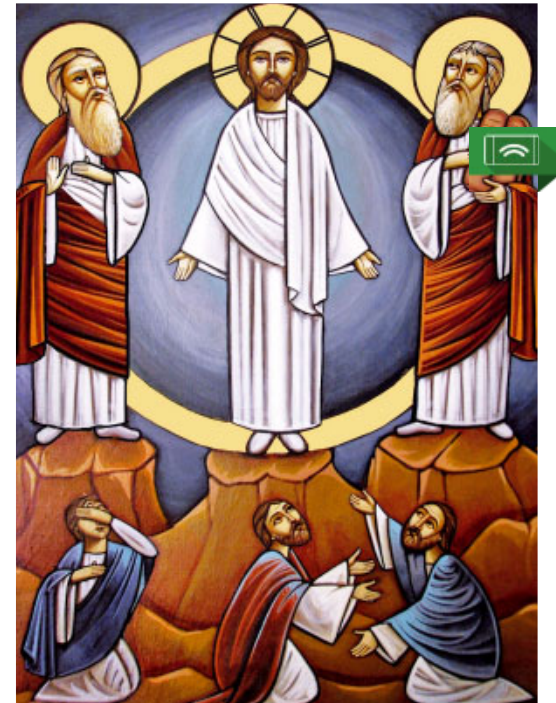
Mientras éstos se alejaban de él, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías». No sabía lo que decía. Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube.

Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo». Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

La glòria de Jesús en la seva vida

El segon diumenge de Quaresma presenta en els tres cicles el misteri del que anomenem la transfiguració de Jesús. Aquest episodi té, en Lluc, unes característiques ben seves que val la pena subratllar perquè l'escena presenta diferències importants amb el relat de Marc, que és la base del de Lluc i Mateu.

En primer lloc, Lluc nota que Jesús puja a la muntanya a pregar. Per al lector, aquesta és una indicació de la importància de l'escena que ve a continuació. Perquè és precisament en la pregària que el rostre de Jesús es transforma i el seu vestit es torna blanc i espurnejant. El text no diu que Jesús es transfiguri sinó que remarca que mostra la seva glòria, juntament amb els personatges de Moisès i Elies que són a l'escena, conversen amb Jesús i també estan associats a la glòria. El tema de la conversa, que Marc i Mateu no esmenten, és el traspàs de Jesús que, com diu el text, és l'èxode que s'ha d'acomplir a Jerusalem. És l'ascensió de Jesús que clourà l'evangeli de Lluc. Per tant, l'escena d'avui és l'anticipació del moment que coronarà la seva trajectòria (viatge) en aquest món. La glòria de Jesús pertany també a la seva condició terrenal. Vida i destí de Jesús formen un tot. Estem a prop de l'evangeli de Joan.

Tot el que acabem d'esmentar succeeix mentre els deixebles estan adormits o, almenys, mig adormits. Quan es desperten i veuen la glòria de Jesús i els dos personatges que l'acompanyen, queden embadalits. És en aquest moment que apareix el núvol de la presència de Déu. Als deixebles aquesta situació de revelació —el núvol— els colpeix i s'omplen d'esglai. Tot això dóna solemnitat a la revelació als deixebles: «Aquest és el meu fill, el meu elegit, escolteu-lo». El que colpeix els deixebles és la revelació de la pregona identitat de Jesús. L'escena és important per a ells i per al lector: corrobora la identitat de Jesús que coneixem des del començament de Lluc. Estem en el moll de l'os de la confessió de fe cristiana.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dilluns 22, a les 11 h. Reunió del Consell Episcopal, al Palau Episcopal (c/ Bisbe, 5).

Dimarts 23 i dimecres 24. Reunió ordinària de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dijous 25. Reunió ordinària de la Congregació per als bisbes, al Vaticà.

Divendres 26, a les 12 h. Visita a l'arxiprestat d'Horta.

Actes i conferències

V Seminari d'Estudi sobre el Catecumenat. Dimecres 2 març (10.30 h), fins havent dinat, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Cal inscripció prèvia, abans del 25 de febrer, a: www.sic-catequesi.cat. Info: t. 933 021 041 (de dill. a div., de 9 a 14 h), a/e: secretaria@sicb.e.telefonica.net

Conferències quaresmals a la Concepció (c/ Aragó, 299). Diumenge 28 feb.: «La piedra desechada, hoy es piedra

angular», per P. Eduardo Drabble, cura villero (sacerdote en un barrio popular de Argentina). Info: t. 934 576 552, a/e: www.parroquiaconcepciobcn.org

Ruta del Jubileu de la Misericòrdia. Dissabte 27 feb., 17.30 h, pregària inicial a la Porta Santa de la Catedral; 18.30 h, conferència «Les obres de Misericòrdia», a càrrec de Mn. Salvador Pié, a la Capella Marcús; 19 h, Credo i adoració de la Creu, a Santa Maria del Mar, confessions i, a les 19.30 h, eucaristia jubilar. Organitza: Basilica de Santa Maria del Mar.

«La Quaresma i l'Any de la Misericòrdia». Divendres 26 feb. (20.30 h), conferència amb Mons. Sebastià Taltavull, a la pqüia. St. Joan Baptista de Gràcia (pl. de la Virreina). Per a més informació: t. 932 377 358.

Tallers d'Oració i Vida P. Larrañaga. Diumenge 28 feb. (17.30-19.30 h), tarda de pregària oberta a tothom. Als Salesians del c/ Rocafort, 42. Informació: t. 639 382 931.

Jornada de formació de catequistes. Dissabte 5 març (10.30-18 h), jornada formativa «Cap endins i cap enfora», organitzada per la Companyia de Santa Teresa de Jesús, per als catequistes de tot Catalunya. A la Casa d'Espiritualitat (av. Sta. Teresa 16, Jesús - Tortosa). Us podeu inscriure a: <http://ow.ly/XN5qg>. Informació: t. 977 501 525, a/e: casa.espiritualitat.stj@gmail.com

Renovació Carismàtica Catòlica. Diumenge 28 feb., trobada diocesana de Barcelona «Viu sempre contents, pregueu contínuament», amb Mn. Rodrigo Bello. Al Col·legi Abat Oliba Spínola (av. M. D. Montserrat, 86). Informació: t. 645 990 648.

Concert de Quaresma. Diumenge 28 feb. (18 h), Georges Lartigau, orgue. A la pqüia. Santa M. del Remei de Les Corts (pl. Concòrdia, 1).

Recessos

Grups d'Oració i Amistat. Des de divendres 26 de febrer (18 h) fins diumenge 28 (17 h), recés de Quaresma: «Les obres de misericòrdia són un camí de felicitat» (Papa Francesc). A càrrec de Mn. Josep Serra, a la Casa d'Exercicis Sant Ignasi-Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera, 32). Inscripcions: t. 932 181 005.

Pelegrinatges

Ruta franciscana. Del 28 de juliol al 7 d'agost, visitant Roma, Fontecolombo, Greccio, Spoleto, Assís, Laverna, Gubbio, Siena, Florència, Pàdua, Venècia i Milà. Informació i inscripcions: Comissaria de Terra Santa dels franciscans (c/ Santaló 80, Barcelona, t./fax 932 022 757).

Breus

Nou provincial dels Claretians de Catalunya. En el recent Capítol dels Claretians ha estat elegit un nou provincial i el seu equip de govern per als pròxims anys. El nou provincial és el P. Ricard Costa-Jussà (Sabadell, 1967), que ha viscut a les comunitats de Sant Boi de Llobregat, Girona, Valls i Barcelona. Fins ara era rector de les parròquies del Cor de Maria i de Sant Tomàs, de Barcelona.

In memoriam

Dr. Xavier Bastida i Canal. Morí a la Residència Sacerdotal de Sant Josep Oriol el 30 de gener, als 86 anys d'edat i 62 de ministeri sacerdotal. Era canonge de la catedral de Barcelona. També fou rector de la parròquia de Sant Joan de Gràcia, de la qual va escriure la història. El seu darrer llibre el va dedicar a la Unió de Graduats Catòlics. Treballà durant molts anys, com a jurista, en el Tribunal Eclesiàstic de Barcelona, sempre amb una gran preocupació pastoral.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Ante las dificultades

Dificultades y problemas no nos faltan. La pregunta es cómo reaccionamos ante esas dificultades. Quizás nos ayude la parábola siguiente a saber situarnos con paz y sin amargura ante los problemas que nos surgen diariamente.

Una hija se quejaba a su padre acerca de su vida y cómo las cosas le resultaban tan difíciles. No sabía cómo hacer para seguir adelante y creía que se daría por vencida. Estaba cansada de luchar. Parecía que cuando solucionaba un problema, aparecía otro. Su padre, un chef de cocina, la llevó a su lugar de trabajo. Allí llenó tres ollas con agua y las colocó sobre fuego fuerte. Pronto el agua de las tres ollas estaba hirviendo. En

una colocó zanahorias, en otra colocó huevos y en la última colocó granos de café. Las dejó hervir sin decir palabra. La hija esperó impacientemente, preguntándose qué estaría haciendo su padre.

A los veinte minutos el padre apagó el fuego. Sacó las zanahorias y las colocó en un bol. Sacó los huevos y los colocó en otro bol. Coló el café y lo puso en un tercer bol. Mirando a su hija le dijo: «Querida, ¿qué ves?». «Zanahorias», fue su respuesta.

La hizo acercarse y le pidió que tocara las zanahorias. Ella lo hizo y notó que estaban blandas. Luego le pidió que tomara un huevo y lo rompiera. Después de sacarle la cáscara, observó el huevo duro. Luego le pidió

que probara el café. Ella sonrió mientras disfrutaba de su rico aroma. Humildemente, la hija preguntó: «¿Qué significa esto, padre?»

Él le explicó que los tres elementos habían enfrentado la misma adversidad, el agua hirviendo, pero habían reaccionado de forma diferente. La zanahoria llegó al agua fuerte, dura. Pero después de pasar por el agua hirviendo se había vuelto débil, fácil de deshacer. El huevo había llegado al agua frágil. Su cáscara fina protegía su interior líquido. Pero después de estar en agua hirviendo, su interior se había endurecido. Los granos de café, sin embargo, eran únicos. Después de estar en agua hirviendo, habían cambiado el agua: «¿Cuál eres tú?», le preguntó a su hija. Cuando la adversidad llama a tu puerta, ¿cómo respondes? ¿Eres una zanahoria, un huevo o un grano de café?

Y tú, ¿eres una zanahoria que parece fuerte pero que cuando la adversidad y el dolor te tocan, te vuelves débil y pierdes tu fortaleza? ¿Eres un huevo, que comienza con un corazón maleable —poseías un espíritu fluido—, pero después de una muerte, una separación, un divorcio o un despido te has vuelto duro y rígido, eres amargado y áspero, con un espíritu, un corazón endurecido? ¿O eres como un grano de café? El café cambia el agua hirviendo, el elemento que le causa dolor. Cuando el agua llega al punto de ebullición el café alcanza su mejor sabor. Si eres como el grano de café, cuando las cosas se ponen peor tú reaccionas mejor y haces que las cosas a tu alrededor mejoren.

Deseo de todo corazón que sepamos aceptar con paz las dificultades y dar lo mejor de nosotros mismos. Lo lograremos si sabemos unirnos a la cruz de Cristo. Él, en medio del gran dolor que padecía, supo perdonar y amar a todos, incluso a sus enemigos.